

עת"א 4227/12/21 - איגור זוזוליה (אסיר נגד שרות בתי הסוהר- מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל, משרד הרווחה/ועדת אלמ"ב מחוז צפון

בית המשפט המחוזי בנצרת

עת"א 4227-12-21 זוזוליה(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

לפני	כב' השופטת רננה גלפז מוקדי
עותר	איגור זוזוליה (אסיר)
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל 3. משרד הרווחה/ועדת אלמ"ב מחוז צפון

פסק דין

לפני עתירת אסיר (להלן: "המבקש") כנגד החלטת המשיבים שלא להאריך את משך החופשות אליהן הוא יוצא וזאת לשם שילובו באגף השיקום.

המבקש טוען כי במהלך תקופת ריצוי מאסרו, השלים תוכניות טיפול רבות, בעיקר בתחום הטיפול בעבירות בהן הורשע ואף שולב בתוכנית לבוגרים. המבקש טוען כי בחודש מרץ 2019 אושר לו לצאת לחופשות קצרות וזאת בין היתר נוכח התקדמותו, הן מבחינה אישיותית הן מבחינת המרכיבים האישיותיים שקשורים לעבירה וקורבנותיו כאשר בחלוף שנה, בחודש מרץ 2020 אושרה הארכת משך החופשה מ-6 שעות ל-12 שעות. בראשית שנת 2020 התקיים דיון בבקשתו לשחרור מוקדם. הועדה קבעה כי חרף ההתקדמות המשמעותית שחלה בהתנהגותו במרחבים השונים, לא ניתן בשלב זה לשלבו במרכז השיקום. ביום 16.3.21 התכנסה ועדת אלמ"ב לדון בעניינו והמליצה על המשך יציאה לחופשות בנות 12 וכן על שילוב בשיקום קבוצתי כחלק מהליך השיקום. המבקש הפנה לסעיף 5. ג. 2 לפקודת הנציבות שמספרה 04.54.02 בדבר "מרכזי שיקום והוצאת אסירים לשיקום מחוץ לבתי הסוהר" לפיה תנאי לשילובו של אסיר המרצה מאסר ממושך (מעל 7 שנים) לשיקום הקבוצתי והוא שהאסיר יצא ל-4 חופשות ברצף, כאשר אחת לפחות בת 48 שעות. המבקש טוען כי לצורך שילובו במרכזי שיקום ע"פ הפקודה עליו לעמוד בתנאים, הוא עומד בכל התנאים ככל שאלה תלויים בו ואולם המשיבים הם שמסכלים שילובו בהחלטתם שלא להאריך את משך החופשה ל-48 שעות ובדרישתם הנוכחית כי קודם לכן ייצא לחופשות בנות 24 שעות. המבקש טוען כי פנה בבקשה מוקדמת למשיבים אולם פנייתו לא נעתרה. מכאן העתירה.

המשיבים טוענים כי ועדת אלמ"ב אמורה להתכנס בעניינו של אסיר אחת לשנה, אולם במקרה של המבקש, הקדימה והתכנסה בטרם חלוף שנה והדיון בעניינו התקיים ביום 28.12.21. הועדה קבעה כי אין מניעה להארכה הדרגתית של משך החופשה באופן בו המבקש יצא כעת ל-3 חופשות בנות 24 שעות כאשר בשלב הבא, ככל שחופשות אלו יעברו ללא חריגות, ניתן יהיה להאריך את משך החופשה ל-48 שעות.

עוד צוין כי אין מניעה להעבירו לאגף השיקום הקבוצתי במתקן הכליאה חרמון, בכפוף לעמידה בקריטריונים מנהליים והחלטת ועדת השיקום. ב"כ המשיבים הבהירה כי בכל מקרה תוכנית טיפול מותאמת לכל אסיר ואסיר על פי צרכיו ונסיבותיו, במקרה כאן, הורתה הוועדה על הארכה הדרגתית של משך החופשה ואת על יסוד חוות דעת מגורמי הטיפול והתרשמות הוועדה.

המשיבים טענו כי התנהלות הגורמים המקצועיים אצלם כמו גם ההחלטה שיצאה מלפני הוועדה הינם שקולים, אחראיים וסבירים בהחלטה באופן שלא זו בלבד שלא נפל בהם פגם אלא שאין כל הצדקה להתערב בהם. המשיבים טענו עוד כי הסמכות להחליט החלטות כגון דא מסור לגורמים המקצועיים אצלם ומשלא נפל פגם הרי שבית המשפט אינו מחליף את שיקול הדעת של הגורמים המקצועיים.

מן המקובץ, עתרו המשיבים להורות על דחיית העתירה.

אחר שעיינתי בכתבי הטענות, שמעתי את הצדדים ועיינתי בחומר גלוי וחסוי שהוגש בעניינו, הגעתי למסקנה כי דין העתירה להידחות.

אפתח ואומר כי מן החומר שהוצג בפניי עולה כי אכן, כפי שטוען המבקש, הוא התקדם באופן משמעותי בהליכים הטיפולים. התקדמות זו מוכרת ומוערכת על ידי גורמי הטיפול ועל ידי מקבלי ההחלטות ובהתאם אושרו למבקש חופשות אשר הוארכו בחלוף הזמן. עם זאת, לא ניתן לקבוע כי התנהלות הגורמים המקצועיים אשר מטפלים במבקש באופן הדרגתי אינה סבירה. התרשמתי כי במסגרת קבלת ההחלטות בעניינו של המבקש, נבחנים מכלול השיקולים כאשר לא ניתן להתעלם מעברו הקשה של המבקש ומהרשעתו הנוכחית כאשר באים לבחון את מידת מסוכנותו ואת מדרגות הטיפול והשיקום בו. התרשמתי כי גורמי הטיפול עושים כל שאל ידם על מנת לאפשר למבקש למקסם את פוטנציאל השיקום שלו באופן שיגיע למועד השחרור מוכן להשתלב בחברה באופן מיטבי. גם הקדמת הדיון בוועדת אלמ"ב בעניינו של המבקש מצביעה על כך שגורמי הטיפול רואים את המבקש ובוחנים את השיקולים השונים מתוך רצון להמשיך ולקדם.

ראיתי לפניי את דו"ח ועדת אלמ"ב וכן את החלק החסוי אשר נבחן על ידי הועדה ולא מצאתי פגם בהמלצות הועדה, מה גם שבית המשפט אינו נוהג להיכנס לנעלי הגורמים המקצועיים, אלא בוחן את סבירותה.

לא מצאתי מקום להתערב בהחלטות הגורמים המקצועיים ולהורות, כפי שביקשה ב"כ המבקש, כי הוא יוצא לחופשה בת 48 שעות על מנת שיוכל להקדים את שילובו בתוכנית השיקום ואז יוחזר לחופשות בנות 24 שעות כפי שהמליצה ועדת אלמ"ב. אני סבורה כי החלטה שכזו חותרת תחת הגיונה של הועדה אשר המליצה להאריך את חופשותיו של המבקש באופן הדרגתי.

כאמור, לא מצאתי להתערב בהחלטות המשיבים ועל כן אני מורה על דחיית העתירה.

יש לקוות כי בחלוף גל התחלואה הנוכחי יוכל המבקש לצאת לחופשות המתוכננות ולהתקדם בתוכנית הטיפולית והשיקומית אשר הותוותה בעניינו.

פסק הדין יועבר לב"כ הצדדים ולעותר בעצמו.

ניתן היום, ט"ז שבט תשפ"ב, 18 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.